ภาษาถิ่น 4 ภาค

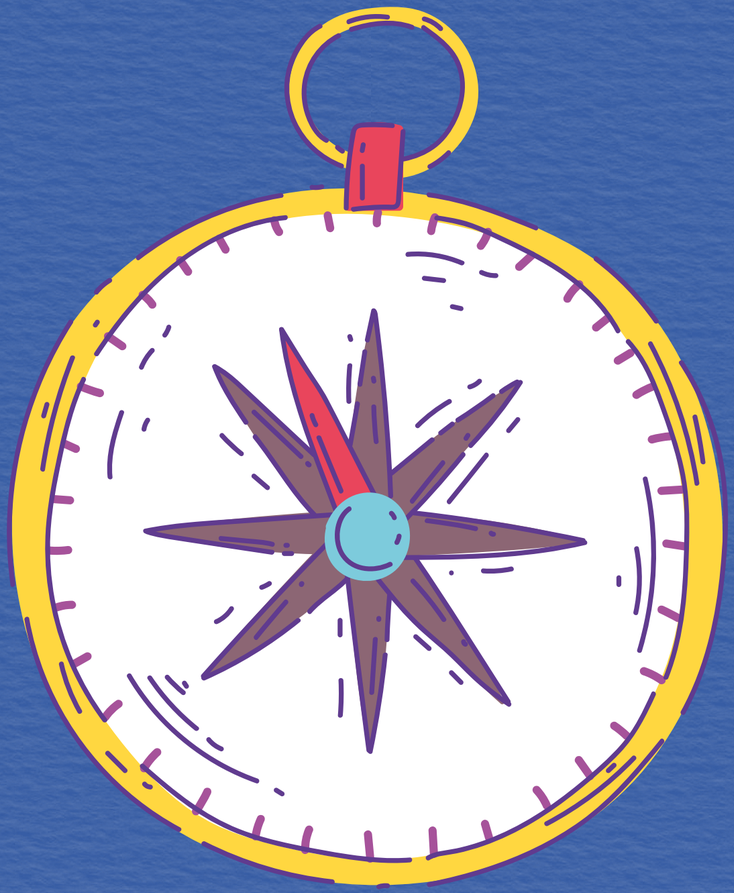

ภาษาถิ่น คือ

ภาษาย่อยที่พูดในถิ่นใดถิ่นหนึ่งและมีลักษณะบางประการที่ต่างจากภาษาย่อยของภาษาเดียวกันที่พูดในอีกถิ่นหนึ่ง ภาษาถิ่นอาจเป็นภาษาประจำถิ่นในบริเวณขนาดเล็กหรือบริเวณขนาดใหญ่ก็ได้

การแบ่งภูมิภาคทางภูมิศาสตร์

ในแต่ละภาคของประเทศไทย

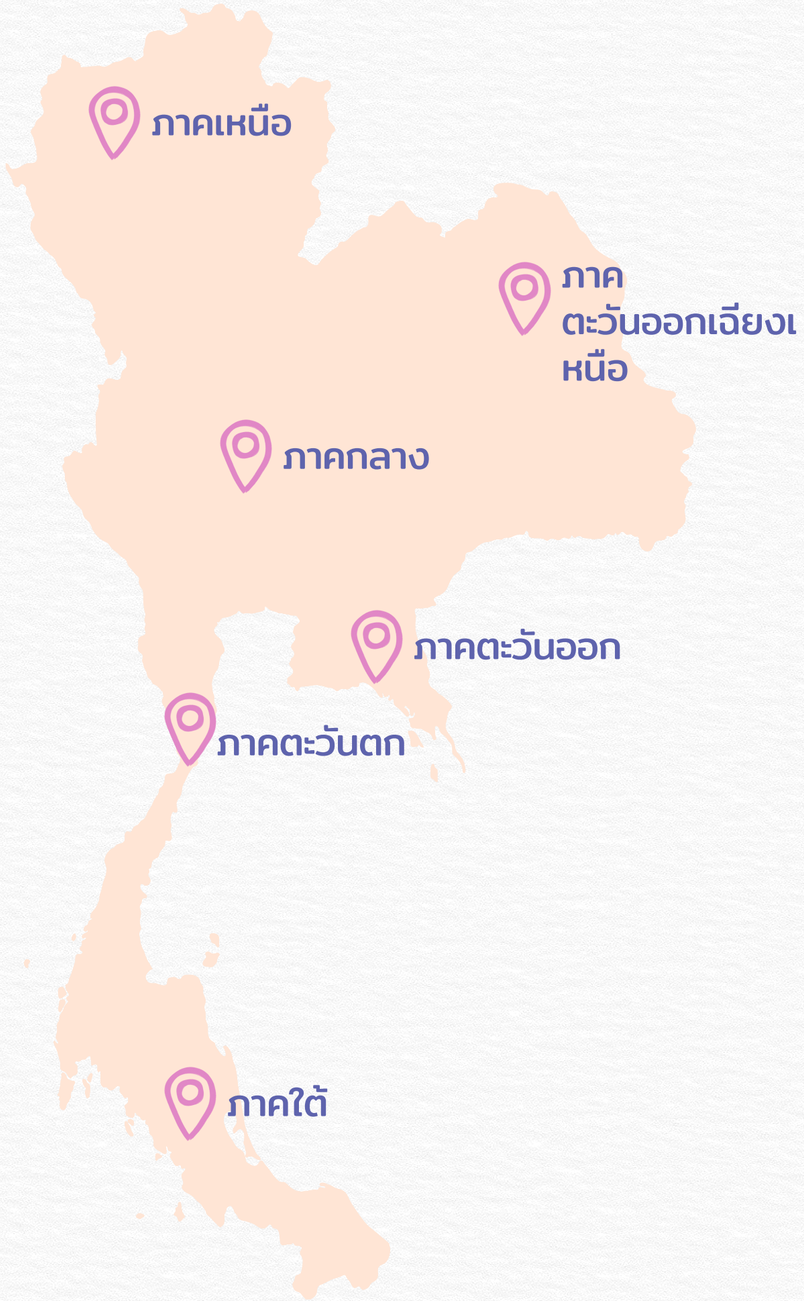

ภาษาไทยถิ่นเหนือ

พูดกันในจังหวัดภาคเหนือ หรือภาษาถิ่นพายัพ(คำเมือง) ได้แก่ ภาษาถิ่นที่ใช้สื่อสารอยู่ในบางจังหวัดของภาคเหนือตอนบนหรือภาษาในอาณาจักรล้านนาเดิม

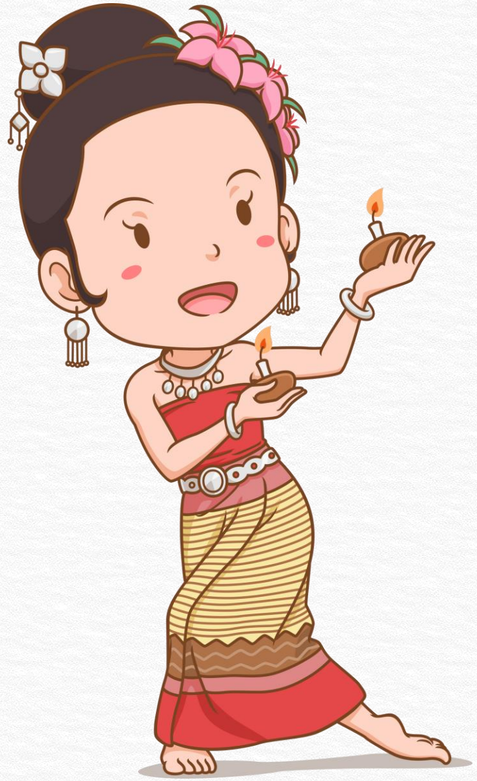

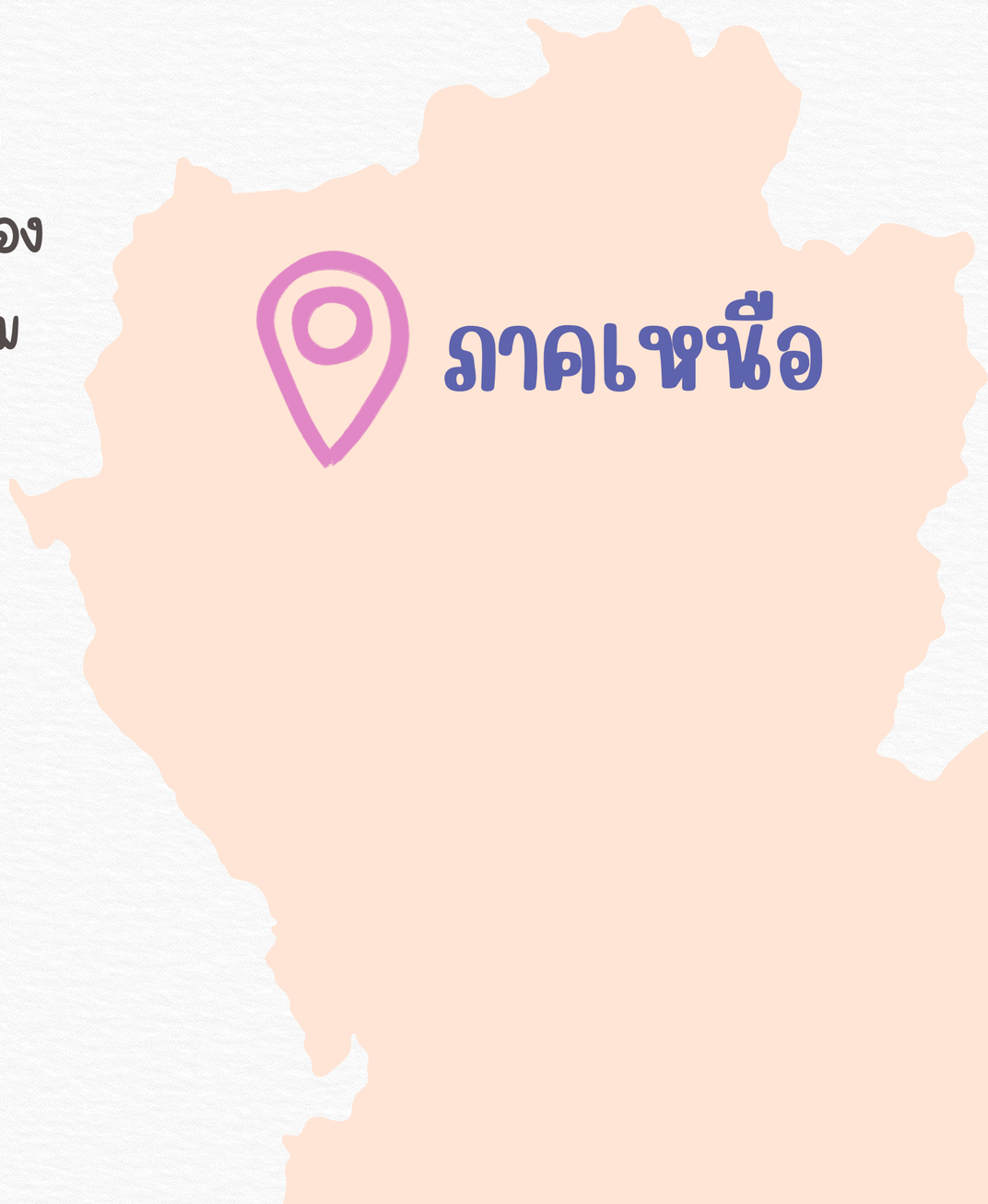

ภาษาไทยถิ่นกลาง

พูดกันในภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก
ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารอยู่ในจังหวัดเหล่านี่ สำเนียง
จะแตกต่างกันออกไป เพี้ยนไปจากภาษาไทย
มาตรฐาน

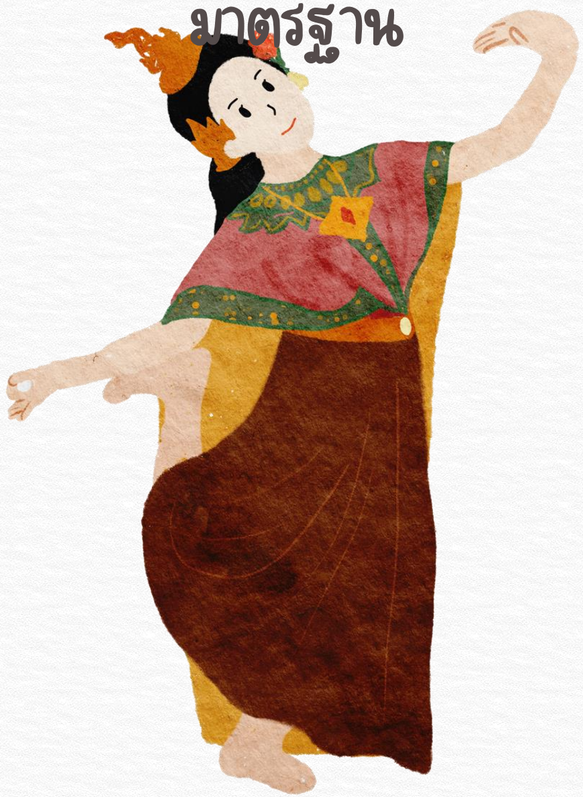

ภาคกลาง

ภาคตะวันอ

ภาคตะวันตก

ภาษาไทยถิ่นอีสาน

พูดกันในจังหวัดภาคอีสานของประเทศไทย มีลักษณะใกล้เคียงกับภาษาลาว แต่ภาษาอีสานก็ยังถือเป็นภาษาถิ่นของประเทศไทย

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ภาษาไทยถิ่นใต้

พูดกันในจังหวัดภาคใต้ของประเทศไทย ลงไปถึงชายแดนประเทศมาเลเซีย รวม 14 จังหวัด

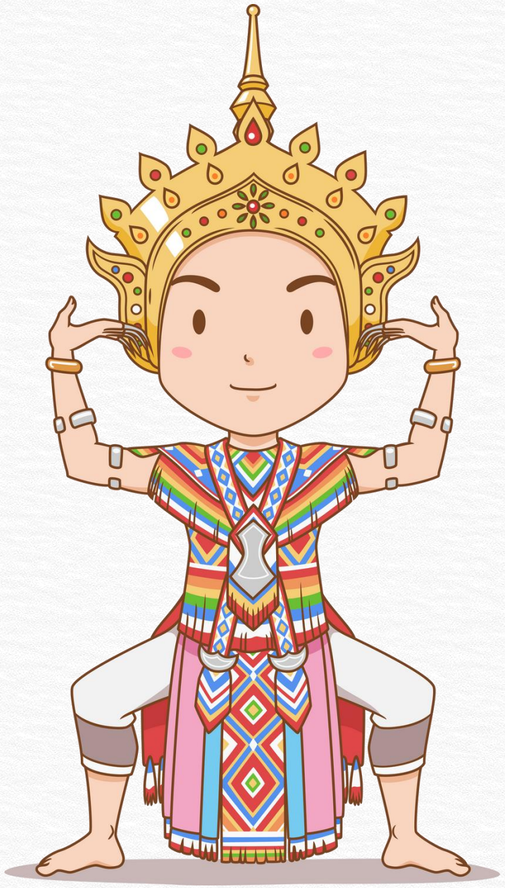

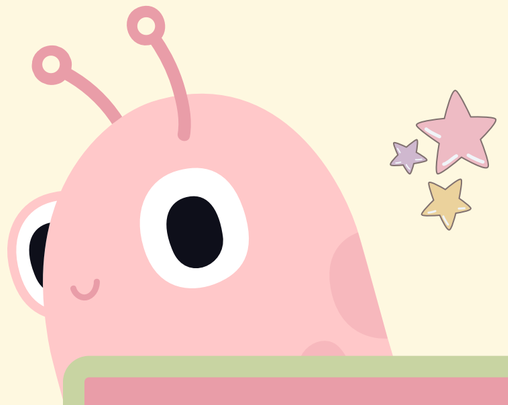

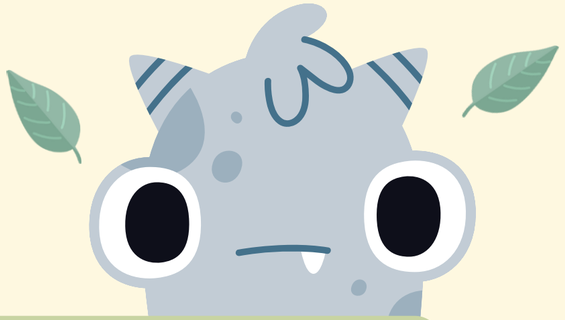

คำพูดภาษาถิ่น

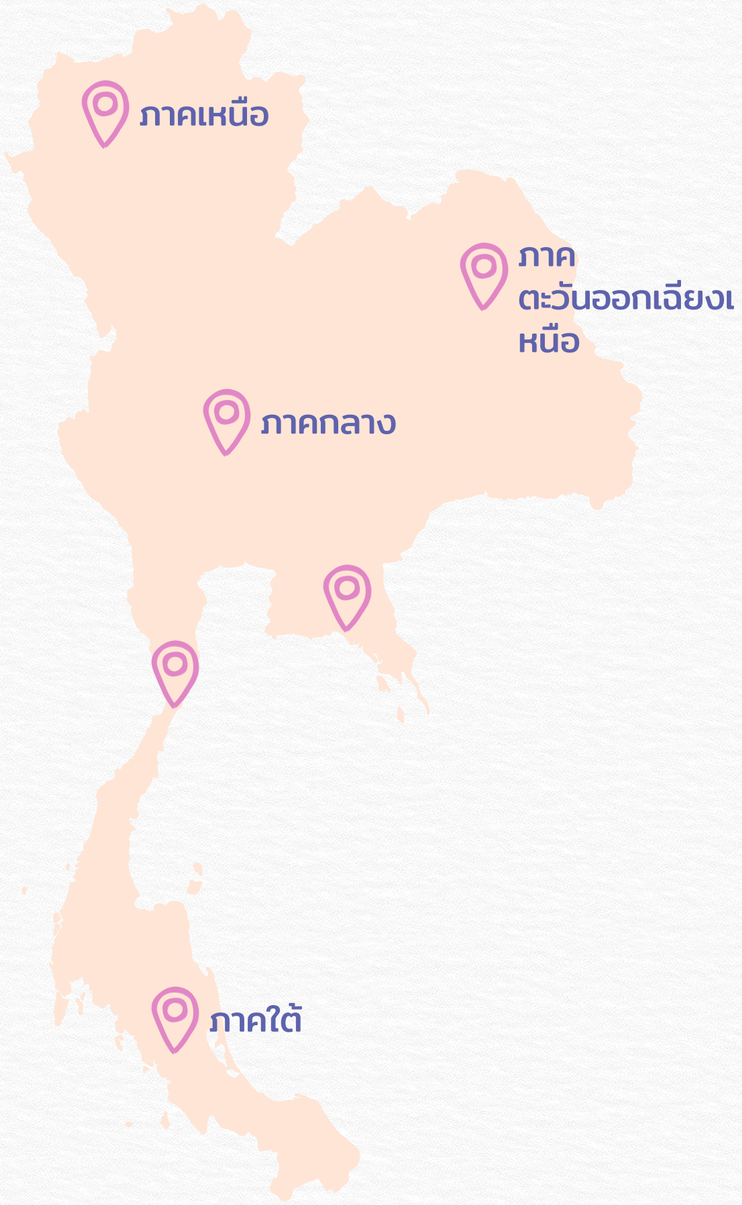

ตัวอย่างคำภาษาถิ่น

ภาคกลาง	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคใต้
ฉัน	ข่อย	ฉาน

ภาคเหนือ
เฮา

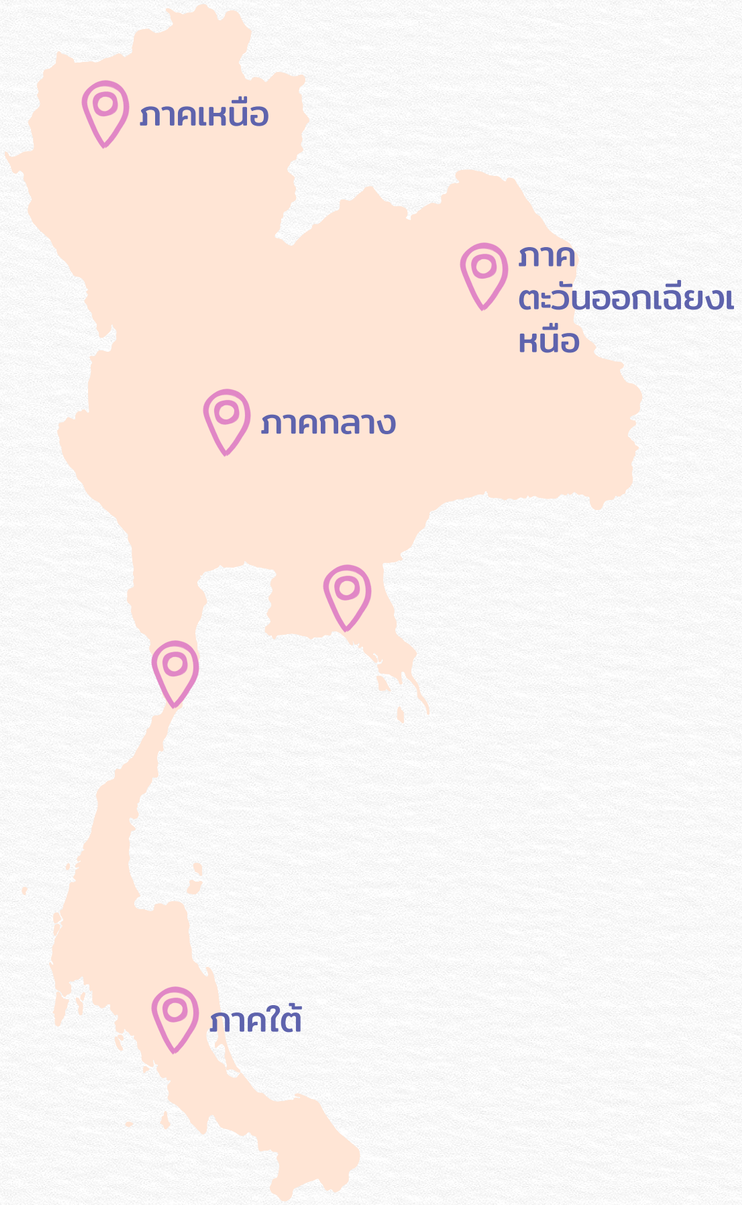

ตัวอย่างคำภาษาถิ่น

ภาคกลาง		
พูด		
ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคใต้
อู้	เว่า	แหลง

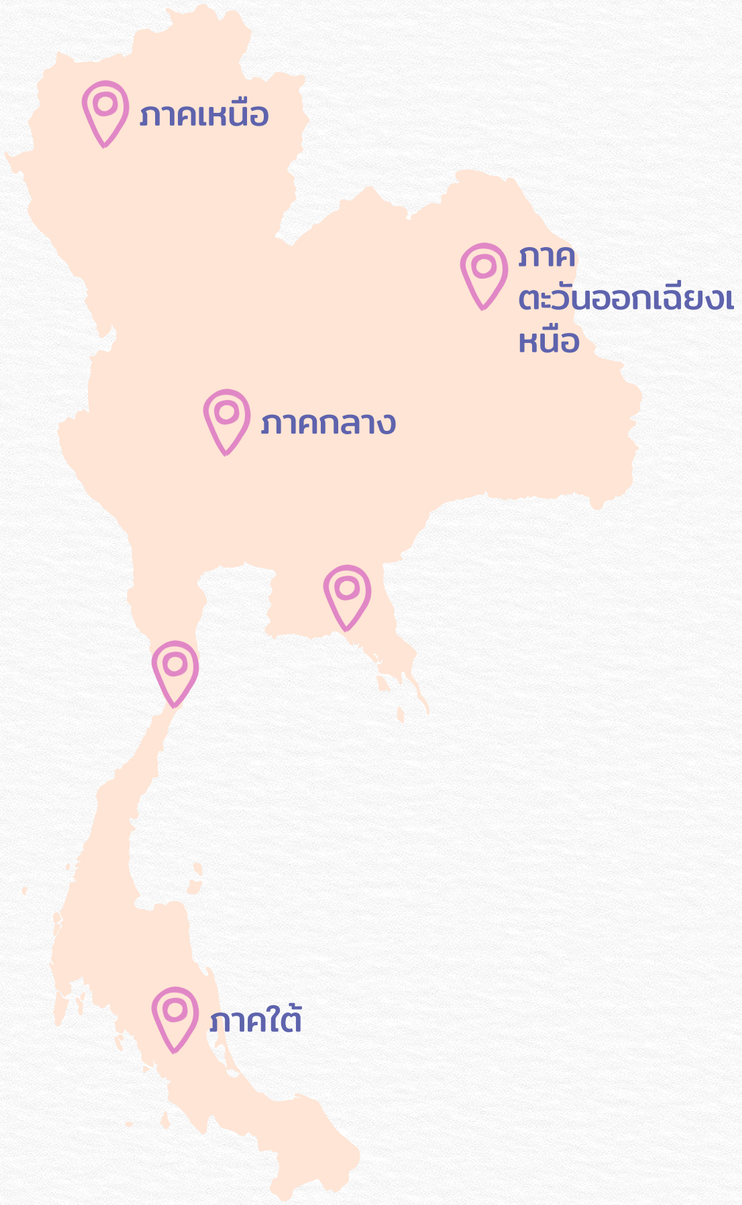

ตัวอย่างคำภาษาถิ่น

ภาคกลาง		
อร่อย		
ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคใต้
ลำ	แซ่บ	หรอย

ผลไม้ ผัก และสัตว์

นำเสนอโดย อโดรา มอนต์มินี

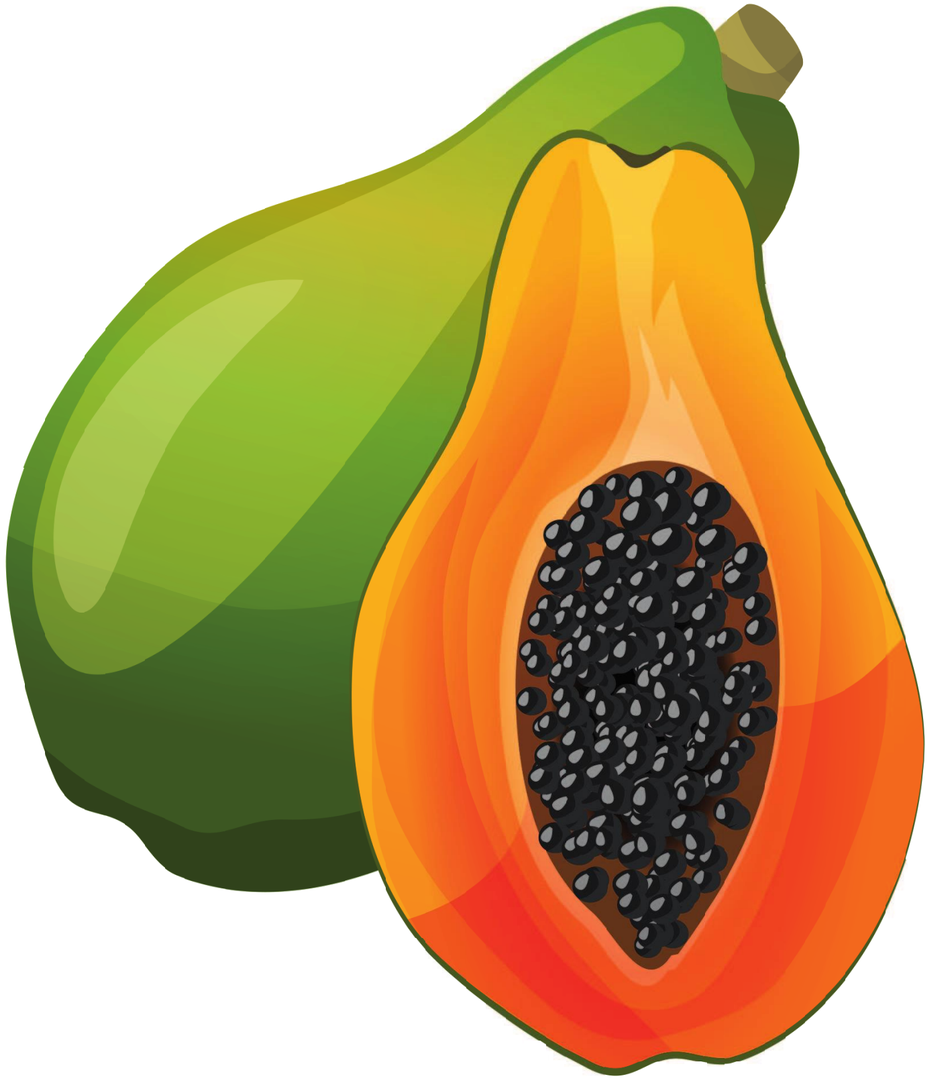

มะระกอ

ภาษากลาง : มะระกอ

ภาษาเหนือ : บะก้วยเต้ด

ภาษาอีสาน : บักหุ่ง

ภาษาใต้ : ลอกอ

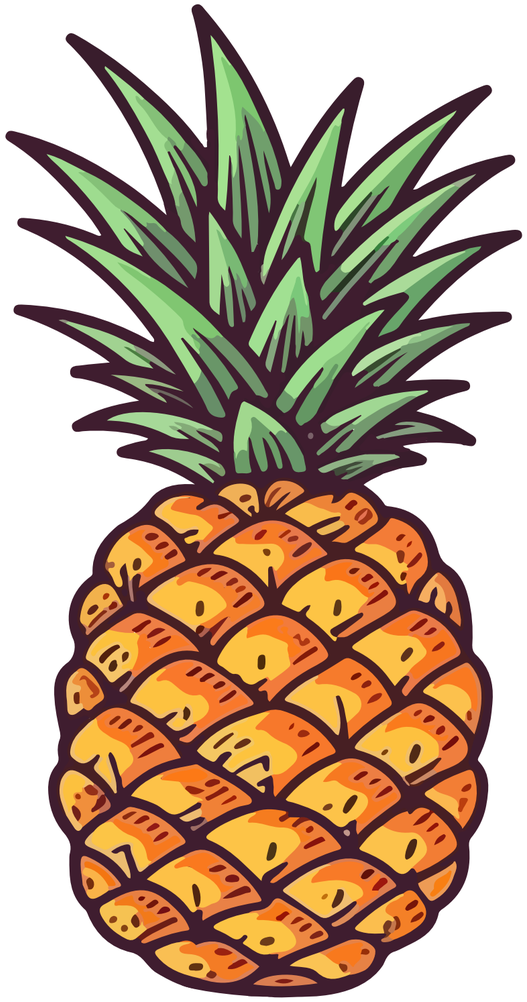

สับปะรด

ภาษากลาง : สับปะรด

ภาษาเหนือ : มะปะนัด

ภาษาอีสาน : บักนัด

ภาษาใต้ : ยานัด

น้อยหน่า

ภาษากลาง : น้อยหน่า

ภาษาเหนือ : บะแน

ภาษาอีสาน : บักเขียบ

ภาษาใต้ : น้อยหน่า

ฟังทอง

ภาษากลาง : ฟังทอง

ภาษาเหนือ : บะน้ำแก้ว

ภาษาอีสาน : บักอึ

ภาษาใต้ : น้ำเต้า

ขนุน

ภาษากลาง : ขนุน

ภาษาเหนือ : หมะหนุน

ภาษาอีสาน : บักมี่

ภาษาใต้ : หนุน

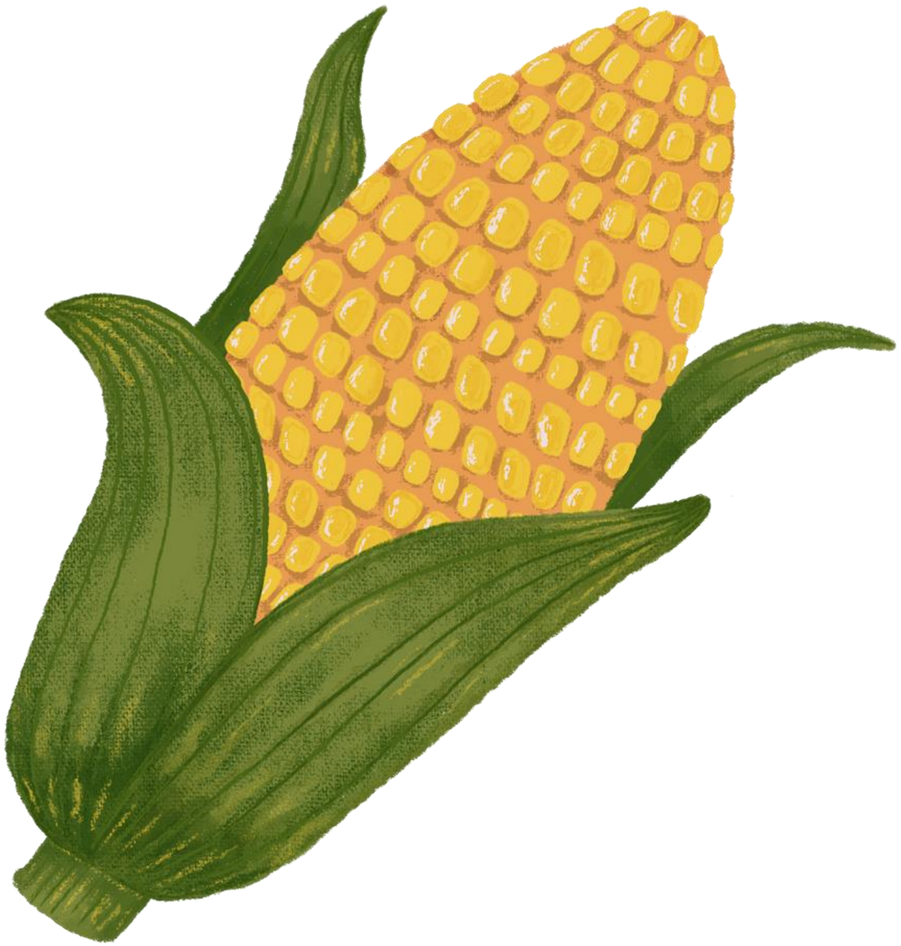

ข้าวโพด

ภาษากลาง : ข้าวโพด

ภาษาเหนือ : เข้าโพด

ภาษาอีสาน : เข่าโพด

ภาษาใต้ : คง

กิ้งกา

ภาษากลาง : กิ้งก่า

ภาษาเหนือ : จ๊กก่า

ภาษาอีสาน : กะปอม

ภาษาใต้ : ผึ้งกา

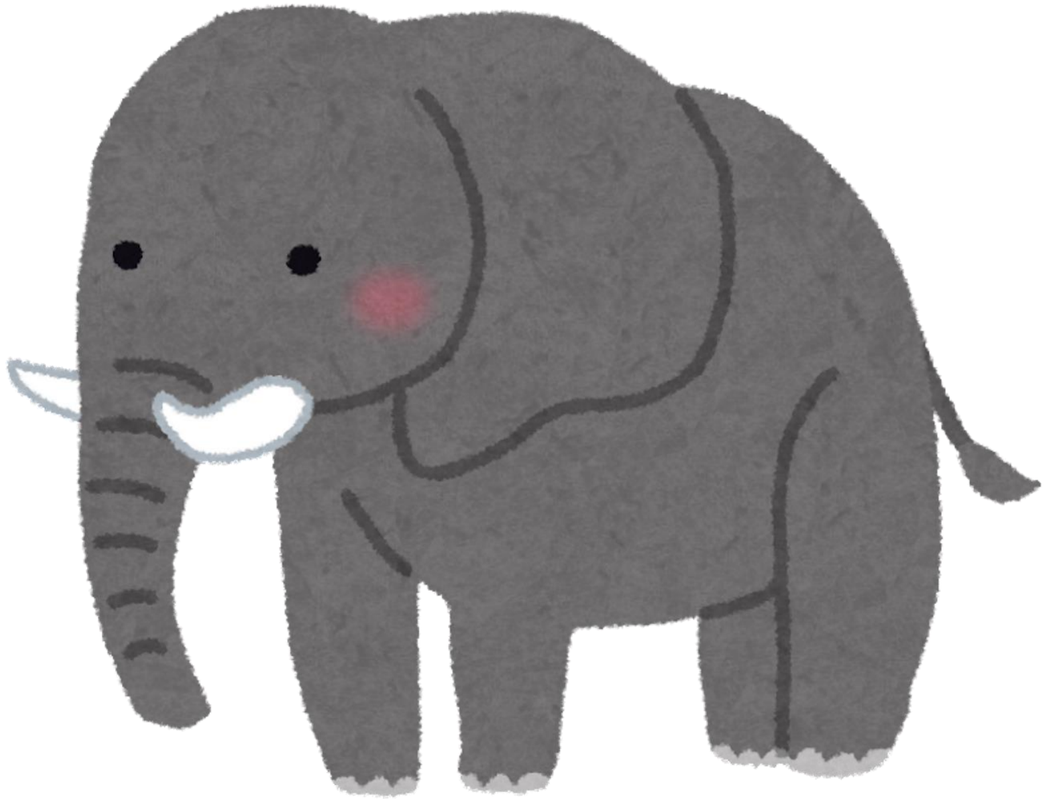

ช้าง

ภาษากลาง : ช้าง

ภาษาเหนือ : จ๊าง

ภาษาอีสาน : ซ่าง

ภาษาใต้ : ช้าง

ผีเสื้อ

ภาษากลาง : ผีเสื้อ

ภาษาเหนือ : ก่ำเบ้อ

ภาษาอีสาน : แมงคำเบี้ย

ภาษาใต้ : ผีเสื้อ

อาหาร ของใช้

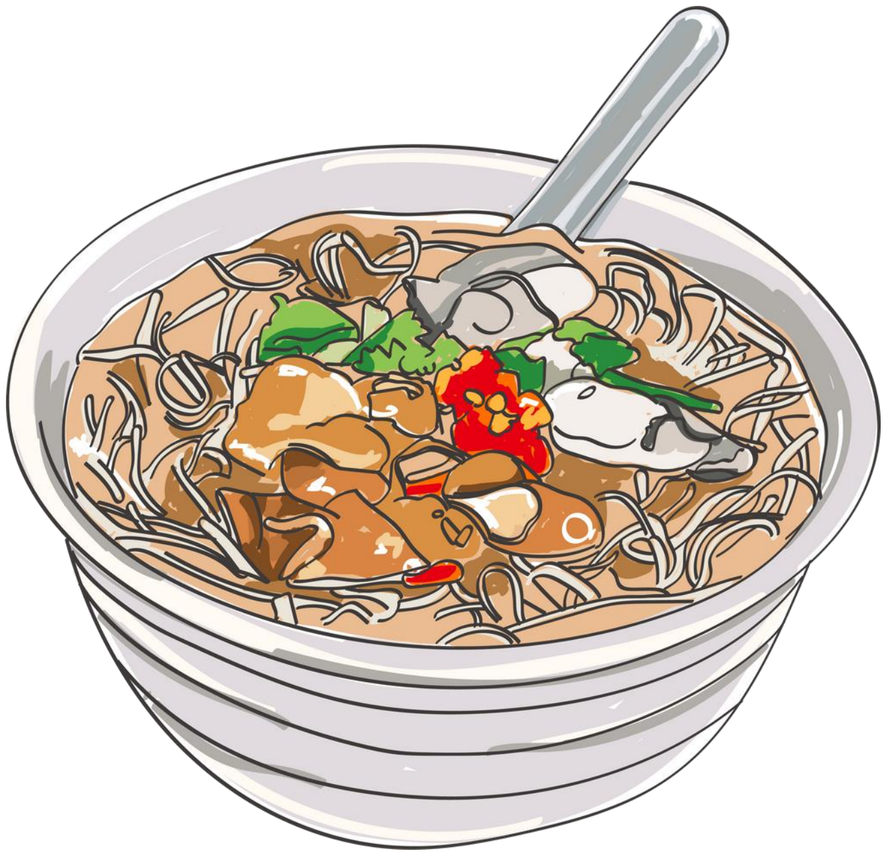

ขนมจีน

ภาษากลาง : ขนมจีน

ภาษาเหนือ : หนมเส้น

ภาษาอีสาน : ข้าวปุ้น

ภาษาใต้ : หนมจีน

ร่ม

ภาษากลาง : ร่ม

ภาษาเหนือ : จ้อง

ภาษาอีสาน : ห่ม/คันห่ม

ภาษาใต้ : ร่ม

รองเท้า

ภาษากลาง : รองเท้า/อีแตะ

ภาษาเหนือ : เกิบ

ภาษาอีสาน : เกิบ

ภาษาใต้ : เกือก

งานที่มอบหมาย

ใบงาน เรื่องภาษาถิ่น 4 ภาค

ส่งวันที่ 24 ตุลาคม 2567